

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Του Ιερού Ναού Αγίων
Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738 email: agioi.apostoloi@gmail.com

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΙΟΥΝΙΟΥ 2017. ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Ναθαναήλ Του Βαρθολομαίου εκ Των 12 και Βαρνάβα Των
Αποστόλων. Υπεραΐας θεοτόκου «Παναΐας Άξιον Εστί». Αγίου
Λουκά επισκόπου Συμφερουπόλεως και Κριμαΐας Του Ιατρού.
Έτος 10^ο Τεύχος 437

...Άγιοι Πάντες... (π. Χερουβείμ Βελέτζας)

Γιορτάζει η αγία μας Εκκλησία και πανηγυρίζει σήμερα τους Άγιους Πάντες, όλους δηλαδή εκείνους τους συνανθρώπους μας που όχι μόνο πίστεψαν στο κήρυγμα του Χριστού, αλλά με τη ζωή τους έκαναν πράξη τις αλήθειες του Ευαγγελίου και με το παράδειγμά τους ενισχύουν και προτρέπουν όλους εμάς να συνεχίσουμε τον καλό αγώνα της πίστεως. Είναι οι αδελφοί μας οι γνωστοί και οι αφανείς, είναι οι προστάτες μας, εκείνοι που πρεσβεύουν στον Κύριο και για τη δική μας σωτηρία και θαυματουργούν όταν τους επικαλούμαστε με πίστη, είναι τα ζωντανά βιβλία της πίστεως, τα παραδείγματά μας και η απόδειξη ότι ο αγώνας μας και εφικτός είναι και δεν είναι άσκοπος αλλά το αντίθετο, σωτήριος και ζωοποιός.

Γι αυτό και σήμερα ακούμε από τον Ευαγγελιστή Ματθαίο να μας μεταφέρει τα λόγια του Κυρίου μας Ιησού Χριστού: «Κάθε έναν που θα με ομολογήσει ενώπιον των ανθρώπων, θα τον ομολογήσω κι εγώ μπροστά στον Πατέρα μου τον επουράνιο· και όποιον με αρνηθεί ενώπιον των ανθρώπων, θα τον αρνηθώ κι εγώ μπροστά στον Πατέρα μου. Εκείνος που αγαπά μητέρα ή πατέρα περισσότερο από εμένα, δεν μου είναι άξιος· και εκείνος που αγαπά τα παιδιά του περισσότερο από εμένα, δεν μου είναι άξιος. Κι εκείνος που δεν σηκώνει τον σταυρό του και δεν με ακολουθεί, δεν μου είναι άξιος». Του λέει ο Πέτρος: Κύριε, ορίστε, τα έχουμε εγκαταλείψει όλα για να σε ακολουθήσουμε· τί λοιπόν

θα κερδίσουμε; Ο Χριστός υπόσχεται ότι κατά την ημέρα της Δευτέρας Παρουσίας Του οι Απόστολοι θα καθίσουν δίπλα από τον θρόνο Του, και θα κρίνουν τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ, «και ο καθένας που άφησε σπίτια ή αδελφούς ή αδελφές ή μητέρα ή πατέρα ή γυναίκα ή παιδιά ή αγρούς για χάρη του ονόματός μου, θα λάβει εκατό φορές περισσότερα και θα κληρονομήσει την αιώνιο ζωή».

Η ομολογία της πίστεως αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία για τη ζωή μας. Οι Άγιοι Πάντες το πέτυχαν αυτό, ομολόγησαν δηλαδή την πίστη τους στο Χριστό και Τον έθεσαν πρώτη προτεραιότητα στη ζωή τους, πάνω από κάθε τι ανθρώπινο και γήινο, γι αυτό και δοξάστηκαν από τον Θεό και τιμούνται από εμάς σήμερα. Και όταν μιλάμε για ομολογία πίστεως, έχουμε βέβαια στο νου μας τους άπειρους Μάρτυρες, που θυσίασαν ακόμα και τη ζωή τους προκειμένου να μην αρνηθούν την πίστη τους στον Χριστό. Δεν σκέφτηκαν τίποτα, δεν δείλιασαν μπροστά σε καμία απειλή, δεν κάμφθηκαν από τους πόνους και τα βασανιστήρια, δεν αρνήθηκαν τον Χριστό ακόμα και όταν οι τύραννοι θανάτωναν ενώπιόν τους τα αγαπημένα τους πρόσωπα, γονείς, παιδιά, συζύγους. Για τους Μάρτυρες της πίστεώς μας το μεγαλύτερο αγαθό, το οποίο δεν μπορεί κανείς να μας αφαιρέσει, είναι ο Χριστός, τον οποίο δεν αρνήθηκαν και γι αυτό τα ονόματά τους έχουν μείνει αιώνια γραμμένα στο βιβλίο της ζωής.

Η ομολογία ωστόσο της πίστεως στον Χριστό δεν έχει να κάνει μόνο με το σωματικό μαρτύριο, αλλά με την όλη στάση του ανθρώπου, με τη διαρκή παρουσία του Χριστού στην καρδιά και στη ζωή του. Ομολογία πίστεως έδωσαν οι ασκητές της ερήμου, που θυσίασαν κάθε δικαίωμά τους και κάθε άνεση, ακόμα και την καθημερινή τους τροφή, για την αγάπη του Χριστού. Ομολογία πίστεως έδωσαν και οι Πατέρες της Εκκλησίας μας, ποιμαίνοντας τον λαό του Θεού με το παράδειγμά τους και με τα συγγράμματά τους, με τα οποία αγωνίστηκαν να μας μορφώσουν εν Χριστώ και να αντικρούσουν τις πλάνες των αιρέσεων. Ομολογία πίστεως έδωσαν και όλοι οι Άγιοι, ακόμα και εκείνοι που παραμένουν άγνωστοι σε εμάς και μόνο ο Θεός γνωρίζει.

Ομολογία του Χριστού καλείται να δώσει ο κάθε πιστός σε κάθε εποχή και σε κάθε περίπτωση, σε κάθε πτυχή και δραστηριότητα του καθημερινού του βίου, στην εργασία, στο σπίτι, στις συναναστροφές, στην κοινωνία, στον κάθε μας συνάνθρωπο. Ιδιαίτερα μάλιστα στην εποχή μας, που γίνεται προσπάθεια να περιοριστεί η πίστη στην ιδιωτική ζωή του ανθρώπου, που ο Χριστός και η πίστη μας βάλλεται με νέα μέσα και με πρόσχημα τα ανθρώπινα δήθεν δικαιώματα, ο λόγος του Κυρίου μας θα πρέπει να μας προβληματίσει ακόμα περισσότερο. Και τούτο επειδή, δυστυχώς, πολλές φορές παραθεωρούμε τον Χριστό και θέτουμε άλλες προτεραιότητες στη ζωή μας. Ασχολούμαστε με τα βιοτικά και τα καθημερινά, με την εργασία μας, με την οικογένειά μας, με τα θέλω μας, με το πώς θα γίνουμε αρεστοί και “επιτυχημένοι” στον κοινωνικό μας περίγυρο, και ξεχνάμε τον Χριστό ή δεν μιλάμε και πολύ γι' Αυτόν, μήπως και μας παρεξηγήσουν ή μας περιθωριοποιήσουν. Για να μη βρεθούμε στο περιθώριο της κοινωνίας, διαλέγουμε να θέσουμε τον Χριστό στο περιθώριο της ζωής μας, και να ασχοληθούμε με Αυτόν όταν οι άλλοι δεν θα μας βλέπουν, μυστικά και ιδιωτικά.

Στο σύγχρονο αυτό πειρασμό ας μη λησμονούμε ότι καμία αρετή δεν έχει μεγαλύτερη σημασία, όσο από την δημόσια ομολογία της πίστεως μας στον Χριστό, όχι απλά με λόγια, αλλά με τα έργα μας και με τις πράξεις μας. Διαφορετικά, αν δεν κάνουμε πράξη όσα μας προτρέπει σήμερα ο Χριστός, θα εκπλαγούμε εκείνη την ημέρα, όταν θα φωνάζουμε «Κύριε, άνοιξέ μας» κι εκείνος απαντήσει «Αλήθεια, δεν σας γνωρίζω».

«ΚΑΘΩΣ ΘΕΛΕΤΕ ΙΝΑ ΠΟΙΩΣΙΝ ΥΜΙΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ ΠΟΙΕΙΤΕ ΑΥΤΟΙΣ ΟΜΟΙΩΣ» (Αγίου Λουκά Συμφερουπόλεως)

«Και καθώς θέλετε ίνα ποιώσιν υμίν οι άνθρωποι, και υμείς ποιείτε αυτοίς ομοίως, και ει αγαπάτε τους αγαπόντας υμάς, ποία υμίν χάρις εστί; και γαρ οι αμαρτωλοί τους αγαπόντας αυτούς αγαπώσι. και εάν αγαθοποιήτε τους αγαθοποιούντας υμάς, ποία υμίν χάρις εστί; και γαρ οι αμαρτωλοί το αυτό ποιοῦσι. Και εάν δανείζητε παρ' ων ελπίζετε απολαβείν, ποία υμίν χάρις εστί; και γαρ αμαρτωλοί αμαρτωλοῖς δανείζουσιν ίνα απολάβωσι τα ίσα. πλην αγαπάτε τους εχθρούς υμών και αγαθοποιείτε και δανείζετε μηδέν απελπίζοντες, και έσται ο μισθός υμών πολὺς, και έσεσθε υιοί υψίστου, ότι αυτός χρηστός εστίν επί τους αχάριστους και πονηρούς, γίνεσθε ουν οικτίρμονες, καθώς και ο πατήρ υμών οικτίρμων εστί» (Λκ. 6, 31, 36).

Τόσο απλά λόγια! Είναι τόσο απλά και τόσο φυσικά ώστε ο άνθρωπος, όταν πρώτη φορά ακούει ότι πρέπει να φέρεται στους άλλους έτσι όπως ήθελε οι άλλοι να φέρονται σ' αυτόν, αισθάνεται αμηχανία. Κύριε! Πώς μόνος μου δεν το σκέφτηκα! Όλα τα σπουδαία και μεγάλα πράγματα είναι απλά και όλη η διδασκαλία του Χριστού είναι καταπληκτικά απλή. Απευθυνόταν στους ανθρώπους με άπλη καρδιά. Τήν δέχτηκαν οι απλοί αλιείς από την Γαλιλαία και έγιναν φώς για όλο τον κόσμο.

Τόν Χριστό ζητούσαν και μετά Τόν ακολούθησαν κυρίως απλοί άνθρωποι γιατί ο λόγος Του είναι απλός και εύκολα αγγίζει την καρδιά τοῦ ανθρώπου. Όλη η διδασκαλία Του είναι κατανοητή και όμως πόσο μακριά άπ' αυτή είναι η δική μας πραγματικότητα!

Σπάνιο πράγμα να φερόμαστε στους ανθρώπους όπως θα θέλαμε να μας φέρονται αυτοί. Περιμένουμε από τους άλλους να μας σέβονται αλλά οι ίδιοι τους ταπεινώνουμε, θέλουμε να μας βοηθάνε, όταν υπάρχει ανάγκη, αλλά οι ίδιοι ποτέ δεν σκεφτόμαστε πώς να βοηθήσουμε τον πλησίον.

Τι σημαίνει αυτό; Γιατί είναι έτσι τα πράγματα; Γιατί δεν φερόμαστε στους ανθρώπους όπως θέλουμε να μας φέρονται αυτοί; Δεν συμπεριφερόμαστε έτσι με όλους τους ανθρώπους. Στους πιο στενούς συγγενείς μας, στους ανθρώπους που αγαπάμε, στην γυναίκα μας, στα παιδιά μας, στον πατέρα και την μητέρα μας, φερόμαστε έτσι όπως το λέει ο Χριστός στις εντολές του, τους αγαπάμε σαν τον εαυτό μας και δεν τους κάνουμε αυτά που θα ήταν δυσάρεστα για μας αν μας τα κάνανε οι άλλοι. Ποία μητέρα, η οποία με όλη την καρδιά της αγαπάει το παιδί της, δεν προσφέρει σ' αυτό όλη την αγάπη και την τρυφερότητα που έχει, ακόμα και την ζωή της; Έτσι ακολουθεί το νόμο του Χριστού. Σ' αυτούς όμως που ονομάζουμε πλησίον αλλά στην πραγματικότητα τους θεωρούμε ξένους δεν φερόμαστε με τον ίδιο τρόπο. Τι μάς εμποδίζει να τους φερόμαστε έτσι όπως φερόμαστε σ' αυτούς που αγαπάμε; Ό εγωισμός και η φιλαυτία μας, γιατί μόνο τον εαυτό μας αγαπάμε. Γι' αυτό είμαστε καλοί με τους συγγενείς μας, επειδή τους αγαπάμε, και ψυχροί με τους άλλους, γιατί δεν τους αγαπάμε. Τόν εαυτό μας φροντίζουμε και τον αγαπάμε και τους ανθρώπους γύρω μας δεν τους αγαπάμε, συχνά τους πικραίνουμε και τους προσβάλλουμε. Και αυτό που ζητά από μας ο Κύριος είναι τόσο φυσικό, τόσο καθαρό και τόσο ιερό «Και καθώς θέλετε ίνα ποιώσιν υμίν οι άνθρωποι, και υμείς ποιείτε αυτοίς ομοίως». Και στη συνέχεια λέει" «Και εάν αγαθοποιήτε τους αγαθοποιούντας υμάς, ποία υμίν χάρις εστί;... πλην αγαπάτε τους εχθρούς υμών και αγαθοποιείτε και δανείζετε μηδέν απελπίζοντες, και έσται ο μισθός υμών πολὺς, και έσεσθε υιοί υψίστου».

Δύσκολο πράγμα ζητάει από μας ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Θέλει να αγαπάμε τους εχθρούς μας. Μήπως αυτό είναι εύκολο; Όχι, αλλά πάρα πολύ δύσκολο. Να αγαπάνε τους εχθρούς τους μαθαίνουν αυτοί που έχουν καθαρή καρδιά, που με όλη την καρδιά τους

αγαπάνε τον Θεό και τηρούν τις εντολές του, αυτοί που μέσα τους κατοικεί το Άγιο Πνεύμα, το πνεύμα της ταπείνωσης, αυτοί που όλο το είναι τους διαποτίζεται από αγάπη.

Αυτοί που έμαθαν να αγαπάνε τους εχθρούς και τους ανθρώπους που τους μισούσαν, νικούσαν με αγάπη τους αντιπάλους τους. Μέ τη δική τους αγάπη μάζευαν πάνω στο κεφάλι των έχθρων τους αναμμένα κάρβουνα, έκαναν την καρδιά τους να καίει και μ' αυτό τον τρόπο από εχθρούς τους κάνανε φίλους. Ο Κύριος λέει να μην περιμένουμε ανταπόδοση για το καλό που κάνουμε στους άλλους και μας υπόσχεται μεγάλη ανταμοιβή, μάς υπόσχεται αιώνια χαρά και αγαλλίαση και λέει ότι θα γίνουμε υιοί του Υψίστου. «Γίνεσθε ουν οικτίρμονες, καθώς και ο πατήρ υμών οικτίρμων εστί»... «Ότι αυτός χρηστός εστιν επί τους αχαρίστους και πονηρούς». Στέλνει βροχή σε όλους τους ανθρώπους, και καλούς και μη, και τον ήλιο διατάζει να φωτίζει όλο τον κόσμο.

Πού βρίσκεται η ρίζα της ευσπλαχνίας; Η ρίζα της ευσπλαχνίας είναι η συμπόνοια. Η συμπόνοια είναι το πιο χαρακτηριστικό γνώρισμα της αγάπης. Εκεί όπου υπάρχει η αγάπη υπάρχει και η συμπόνοια, γιατί δεν μπορεί να αγαπάει κανείς και να μην συμπάσχει. Δεν μπορεί να μην βοηθάει αυτούς που έχουν ανάγκη. Και το κάνει χωρίς να περιμένει τίποτα, καμία ανταπόδοση. Από την καθαρή αγάπη πηγάζει η ευσπλαχνία, αυτή μας κάνει να πραγματώνουμε αυτές τις εντολές του Χριστού, να δανείζουμε σ' αυτούς που δεν περιμένουμε να πάρουμε πίσω και να κάνουμε άλλα διάφορα έργα. Αυτόν που έτσι ενεργεί περιμένει μεγάλη χαρά, αυτός θα κληθεί υιός του Υψίστου. Ξέρετε τι λέει ο Κύριος Ιησούς Χριστός για την Φοβερά του Κρίση, γιατί θα δικαιωθούν οι δίκαιοι; Μόνο εξαιτίας της αγάπης τους και για τα έργα της αγάπης που είχαν κάνει. Θά κληθούν υιοί του Υψίστου και θα λάμψουν σαν τα άστρα του ουρανού. Και αυτοί που δεν είχαν αγάπη και δεν έκαναν έργα ελεημοσύνης θα κληθούν υιοί του διαβόλου και θα μοιραστούν μαζί του την αιώνιο βάσανο. Από τον Άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο, το μέγα απόστολο της αγάπης, έχουμε μάθει ότι η αγάπη είναι πλήρωμα όλου του νόμου. Η ευσπλαχνία είναι και αυτή όλος ο νόμος του Χριστού, διότι και αυτή πηγάζει από αγάπη.

Τι λοιπόν πρέπει να κάνουμε για να αποκτήσουμε την αγάπη; Ω, αυτό είναι μεγάλη υπόθεση, είναι ο σκοπός της ύπαρξης μας, όλης της ζωής μας. Γι' αυτό μας έπλασε ο Θεός, για να Τον πλησιάσουμε. Γι' αυτό ζούμε, για να γίνουμε υιοί του Υψίστου, για να τελειοποιούμαστε και να Τον ποθούμε.

Ποιό δρόμο πρέπει να ακολουθήσουμε; Να πορευόμαστε διά μέσου της στενής πύλης, την ακανθώδη και τεθλιμμένη οδό, χωρίς να φοβόμαστε την θλίψη και τον πόνο γιατί είναι η αρχή του καλού. Πρέπει να ακολουθήσουμε την οδό των θλίψεων, εφαρμόζοντας στη ζωή μας τις εντολές του Χριστού. Με ακούραστη προσευχή και νηστεία πρέπει να επιδιώκουμε την στενή κοινωνία με τον Θεό. Αυτοί έχουν αποκτήσει την αγάπη που σαν τον άγιο Σεραφείμ του Σαρόβ μέρα και νύχτα προσεύχονταν και ζούσαν στην εγκράτεια. Τίς καρδιές τέτοιων ανθρώπων ο Κύριος καθαρίζει από κάθε ακαθαρσία, διότι το Άγιο Πνεύμα μόνο στην ταπεινή καρδιά μπορεί να κατοικήσει. Πρέπει να αποκτήσουμε την πραότητα και την ταπείνωση και τότε θα έλθει η θεία αγάπη.

Υπάρχει ανάγκη πολλά να ζητάμε όταν μετανοούμε και προσευχόμαστε για τις αμαρτίες μας. Αλλά η πρώτη μας αίτηση πρέπει να είναι αυτή, να καθαρίσει από την κακία ο Κύριος την καρδιά μας και να μας χαρίσει τις αρετές, την πραότητα, την ταπείνωση και την θεία αγάπη. Ας μην ξεχνάμε ποτέ την πιο χρήσιμη προσευχή, αυτή στην οποία ζητάμε αγάπη. Να προσεύχεστε και με τα δικά σας λόγια, έτσι όπως σάς φωτίσει ο Θεός. Μπορείτε, για παράδειγμα, με τον εξής τρόπο- «Κύριε, δώσ' μου την θεία αγάπη, μάθε με να αγαπάω όλους τους ανθρώπους, και αγενείς και αναιδείς, ακόμα και ανόητους και ασεβείς, όπως Έσύ, Κύριε, όλους μάς αγαπάς, τους καταραμένους και αμαρτωλούς ανθρώπους».